

ΔΙΕΘΝΕΣ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΔΙΕΘΝΕΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΣΧΟΛΗ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΥΓΕΙΑΣ

ΤΜΗΜΑ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΔΙΑΤΡΟΦΗΣ ΚΑΙ ΔΙΑΙΤΟΛΟΓΙΑΣ

ΠΡΩΗΝ ΑΙΣΘΗΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΚΟΣΜΗΤΟΛΟΓΙΑΣ

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΜΑΚΙΓΙΑΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΚΑΙ ΠΡΟΣΘΕΤΙΚΑ ΥΛΙΚΑ

ΦΟΙΤΗΤΡΙΑ: ΑΒΡΑΜΙΔΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑ

ΑΜ: 2014/4393

ΕΠΙΒΛΕΠΟΥΣΑ ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ: ΜΕΓΑΚΛΗ ΘΕΟΓΝΩΣΙΑ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 2020

ΔΙΕΘΝΕΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΣΧΟΛΗ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΥΓΕΙΑΣ

ΤΜΗΜΑ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΔΙΑΤΡΟΦΗΣ ΚΑΙ ΔΙΑΙΤΟΛΟΓΙΑΣ
ΠΡΩΗΝ ΑΙΣΘΗΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΚΟΣΜΗΤΟΛΟΓΙΑΣ

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ
ΜΑΚΙΓΙΑΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΚΑΙ ΠΡΟΣΘΕΤΙΚΑ ΥΛΙΚΑ

ΦΟΙΤΗΤΡΙΑ: ΑΒΡΑΜΙΔΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑ

ΑΜ: 2014/4393

ΕΠΙΒΛΕΠΟΥΣΑ ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ: ΜΕΓΑΚΛΗ ΘΕΟΓΝΩΣΙΑ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 2020

© 2020

Αβραμίδου Δήμητρα

All Rights Reserved

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Σκοπός της παρούσας εργασίας είναι η μελέτη στην ιστορική αναδρομή του μακιγιάζ, στο μακιγιάζ κινηματογράφου καθώς και στην ανάλυση των προσθετικών υλικών με παρουσίαση προσωπικής δουλειάς στον χώρο. Γίνεται καταγραφή της εξέλιξης του μακιγιάζ κινηματογράφου ανά δεκαετίες και συγκεκριμένα των προσθετικών υλικών σε ειδικά εφέ και της επιρροής τους σε ταινίες τρόμου. Τα προσθετικά υλικά είναι υλικά κατασκευασμένα από σιλικόνη, κερί, latex και άλλα υλικά τα οποία μπορούν να αλλάξουν την μορφή, υφή και μέγεθος του δέρματος. Έπειτα, γίνεται επεξήγηση της διαδικασίας βημάτων για την απόδοση και την σωστή χρήση των προσθετικών, κατασκευασμένα για ταινίες ή video clip προσωπικής δουλειάς.

Λέξεις κλειδιά: Μακιγιάζ, Μακιγιάζ Κινηματογράφου, Προσθετικά, Προσθετικά Υλικά, Ειδικά Εφέ

ABSTRACT

The purpose of this study is to research the historical background of makeup, film makeup, and the analysis of prosthetics by presenting personal work in the field. The evolution of film make-up through the decades and in particular the prosthetics as special effects in horror films is being recorded. Prosthetics are materials made of silicone, wax, latex and other materials that can change the shape, texture and size of the skin. Next, is explained step by step the process for performance and proper use of prosthetics made for personal work, films or video clips.

Key Words: Makeup, Film Makeup, Prosthetics, Prosthetic Materials, Special Effects

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΕΡΙΛΗΨΗ.....	4
ABSTRACT.....	5
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΕΙΚΟΝΩΝ.....	8
ΠΡΟΛΟΓΟΣ.....	10
ΚΕΦΑΛΑΙΟ I.....	11
ΕΙΣΑΓΩΓΗ.....	11
1.Η Ιστορία του μακιγιάζ.....	11
1.2.Αρχαία Αίγυπτος.....	11
1.3.Αρχαία Ελλάδα.....	13
1.4.Αρχαία Ρώμη.....	14
1.5.Αναγέννηση.....	15
1.6. 17 ^{ος} αιώνας.....	16
1.7. 18 ^{ος} αιώνας.....	17
1.8. 19 ^{ος} αιώνας.....	19
1.9. 20 ^{ος} αιώνας.....	20
ΚΕΦΑΛΑΙΟ II.....	30
ΜΑΚΙΓΙΑΖ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ.....	30
2.1. Προσθετικό μακιγιάζ.....	30
2.1.1. Ορισμός.....	30
2.1.2. Η Αρχή.....	30
2.1.3. Η Έμπνευση.....	33
2.1.4.Η Εξέλιξη.....	34
2.2.Οι Συνθήκες στις Οποίες Αλλάζει Η Τεχνική των Προσθετικών Υλικών.....	35
2.3. Προσθετικά υλικά και χρήση.....	36
ΚΕΦΑΛΑΙΟ III.....	38
ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΕΜΠΕΙΡΙΑ ΜΕ ΠΡΟΣΘΕΤΙΚΑ ΥΛΙΚΑ.....	38

3.1. Liquid Latex.....	38
3.2. Modeling wax-Κερί.....	40
3.3. Collodion.....	44
3.4. Σιλικόνη.....	47
ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ.....	55
ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ.....	56
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.....	57
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.....	58

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΕΙΚΟΝΩΝ

Εικόνα 1.2.1. Αιγύπτια Θεά Selket 14ος αιώνας.....	12
Εικόνα 1.2.2. Βασίλισσα Κλεοπάτρα.....	12
Εικόνα 1.3.1. Πρότυπο ομορφιάς της Αρχαία ελληνίδας	13
Εικόνα 1.4.1. Το Μακιγιάζ Αρχαίας Ρωμαίας.....	14
Εικόνα 1.5.1. Η Γέννηση της Αφροδίτης, Botticelli S., 15ος αιώνας.....	15
Εικόνα 1.6.1. Γυναίκα 17ου αιώνα.....	16
Εικόνα 1.6.2. Γυναίκα 17ου αιώνα.....	17
Εικόνα 1.7.1. Γυναίκα στην Αγγλία τον 18ο αιώνα.....	18
Εικόνα 1.7.2. Γυναίκα στην Αγγλία τον 18ο αιώνα.....	18
Εικόνα 1.8.1. Γυναίκα 19ου αιώνα	19
Εικόνα 1.9.1. Πρότυπο Βάψιμο Γυναίκας τη Δεκαετία του 1910.....	20
Εικόνα 1.9.2. Πρότυπο Βάψιμο Γυναίκας τη Δεκαετία του 1920.....	21
Εικόνα 1.9.3. Η Greta Garbo τη Δεκαετία του 1930.....	22
Εικόνα 1.9.4. Η Lauren Bacall τη Δεκαετία 1940.....	23
Εικόνα 1.9.5. Η Elizabeth Taylor τη Δεκαετία 1950.....	24
Εικόνα 1.9.6. Η Sophia Loren τη Δεκαετία 1950.....	24
Εικόνα 1.9.7. Πρότυπο Μακιγιάζ Γυναίκας τη Δεκαετία του 1960.....	25
Εικόνα 1.9.8. Η Marilyn Monroe τη Δεκαετία του 1960.....	26
Εικόνα 1.9.9. Η Farrah Fawcett στη Δεκαετία του 1970.....	27
Εικόνα 1.9.10. Η Madonna τη Δεκαετία 1980.....	28
Εικόνα 1.9.11. Η Goldie Hawn τη Δεκαετία 1980.....	28
Εικόνα 1.9.12. Η Drew Barrymore τη Δεκαετία 1990.....	29
Εικόνα 2.1.1. Ο μακιγιέρ Jack Pierce εφαρμόζοντας το προσθετικό μακιγιάζ στον Boris Karloff για την ταινία “Φρανκενστاین” (1931).....	31
Εικόνα 2.1.2. Το τελικό μακιγιάζ “Φρανκενστاین” (1931).....	31
Εικόνα 2.1.3. Ο Lon Chaney στο “Φάντασμα της Όπερας” (1925).....	32

Εικόνα 2.1.4. Ο Lon Chaney στην ταινία “Η Παναγιά των Παρισίων” (1923).....	32
Εικόνα 2.1.5. Ο Dustin Hoffman για την ταινία “Little Big Man” (1970).....	33
Εικόνα 2.1.6.Ο Dick Smith εφαρμόζοντας τα προσθετικά στην ηθοποιό Linda Blair “Ο Εξορκιστής” (1973).....	34
Εικόνα 2.1.7. Η Linda Blair με το τελικό μακιγιάζ “Ο Εξορκιστής” (1973)...	35
Εικόνα 3.1.1. Εφέ Zombie Με Χρήση Latex για την Ταινία “ Αιζ Ειτζ” (2019).....	39
Εικόνα 3.2.1 Εφέ Κομμένου Χεριού (Δοκιμαστικό) για Video clip των Underhill West “Material Life”.....	41
Εικόνα 3.2.2. Εφέ Κομμένου Χεριού (Δοκιμαστικό) για Video clip των Underhill West “Material Life”.....	42
Εικόνα 3.2.3. Εφέ Κομμένου Δακτύλου με Κερί (Δοκιμαστικό).....	43
Εικόνα 3.3.1. Εφέ Ουλής για την Ταινία “ Αιζ Ειτζ” (2019).....	45
Εικόνα 3.3.2. Εφέ Ουλής για την Ταινία “Αιζ Ειτζ” (2019).....	46
Εικόνα 3.4.1. Εφέ Σκισμένου Στόματος Με Χρήση Σιλικόνης για την Ταινία “Βερενίκη” (2019).....	48
Εικόνα 3.4.2. Εφέ Τραυματισμένου Στρατιώτη Με Χρήση Σιλικόνης για την Ταινία Μικρού Μήκους “From War To Erasmus” (2018).....	49
Εικόνα 3.4.3. Εφέ Τραυματισμένου Στρατιώτη Με Χρήση Σιλικόνης για την Ταινία Μικρού Μήκους “From War To Erasmus” (2018).....	50
Εικόνα 3.4.4. Εφέ Τραυματισμένου Στρατιώτη Με Χρήση Σιλικόνης για την Ταινία Μικρού Μήκους “From War To Erasmus” (2018).....	51
Εικόνα 3.4.5. Εφέ Σκισμένου Δέρματος Με Χρήση Σιλικόνης για την Ταινία “Πεθαίνοντας_Η_Ωρα” (2019).....	52
Εικόνα 3.4.6. Εφέ Κομμένης Φλέβας Με Χρήση Σιλικόνης και Τεχνητό Αίμα (Δοκιμαστικό).....	53
Εικόνα 3.4.7. Εφέ Από Εσωτερική Όψη Τενόντων Με Χρήση Σιλικόνης (Δοκιμαστικό).....	54

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Το θέμα της παρούσας εργασίας είναι η ιστορία του μακιγιάζ και ειδικότερα του μακιγιάζ κινηματογράφου.

Θα γίνει μια ενδιαφέρουσα αναδρομή στα πρότυπα ομορφιάς ανά τους αιώνες, θα αναλυθεί η χρήση υλικών που πρωταγωνιστούσαν στο μακιγιάζ και παράλληλα θα αναφερθούν οι τόνοι και τα χρώματα που διαμόρφωσαν την εικόνα της γυναίκας διαχρονικά. Από την Αρχαία Αίγυπτο, την Αρχαία Ελλάδα και τη Ρώμη, μέχρι την Αναγέννηση, την Βικτωριανή Αγγλία και τα πιο σύγχρονα κυρίαρχα μοντέλα μακιγιάζ, θα υπάρξει η δυνατότητα να γίνουν συγκρίσεις και παρατηρήσεις πάνω στην διαδρομή που ακολουθήθηκε μέχρι και σήμερα.

Στην συνέχεια, δόθηκε αρκετά μεγάλη προσοχή και εστίαση σε ένα από τα πιο ανατρεπτικά πράγματα που έχουν εμφανιστεί τα τελευταία χρόνια στο χώρο του μακιγιάζ, τα προσθετικά υλικά. Η χρήση των προσθετικών υλικών έχει γίνει πλέον σχεδόν απαραίτητη στον κλάδο του κινηματογράφου όχι μόνο για ταινίες τρόμου, όπως συνηθίζονταν “παραδοσιακά” αλλά και για ραγδαία τροποποίηση χαρακτηριστικών προσώπου και σώματος, δίνοντας νέες δυνατότητες σε ολόκληρη την κινηματογραφική βιομηχανία. Θα αναλυθεί εμπειριστατωμένα πως ξεκίνησε η χρήση τους, πως εξελίχτηκαν στον χώρο του κινηματογράφου και θα μελετηθεί η έκταση που έλαβε το μακιγιάζ ειδικών εφέ στο σημείο να βραβεύονται ως ξεχωριστή κατηγορία στα βραβεία Oscar.

Επιπρόσθετα, πέρα από την ανάλυση ιστορικών στοιχείων, γίνεται παράθεση προσωπικής εμπειρίας στον χώρο του κινηματογράφου, όπως και η εμπειρία με την χρήση προσθετικών υλικών σε ταινίες μεγάλου και μικρού μήκους .

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1.Η Ιστορία του Μακιγιάζ

Από την αρχαιότητα, ο άνθρωπος ένιωθε την ανάγκη να φροντίσει τον τρόπο που παρουσιάζεται στον κόσμο. Με τον καιρό, αποδείχθηκε ιδιαίτερα δημιουργικός και ταλαντούχος στο να διακοσμήσει όχι μόνο τους τοίχους των σπηλαίων αλλά σταδιακά και τον ίδιο του τον εαυτό του. Η ζωγραφική προσώπου και σώματος κατέληξε ως μέσο επικοινωνίας μεταξύ των ανθρώπων και εξελίχτηκε ραγδαία έκτοτε (Δερβίσογλου, 2000).

Πλέον, ο καλλωπισμός προσώπου και το μακιγιάζ αποτελεί ένα μεγάλο κομμάτι της καθημερινής ρουτίνας εκατομμυρίων ανθρώπων. Έχει συμπεριληφθεί το μακιγιάζ ως σημαντικό κομμάτι ρουτίνας, και αποτελεί μια βιομηχανία με κέρδη δισεκατομμυρίων.

1.2.Αρχαία Αίγυπτος

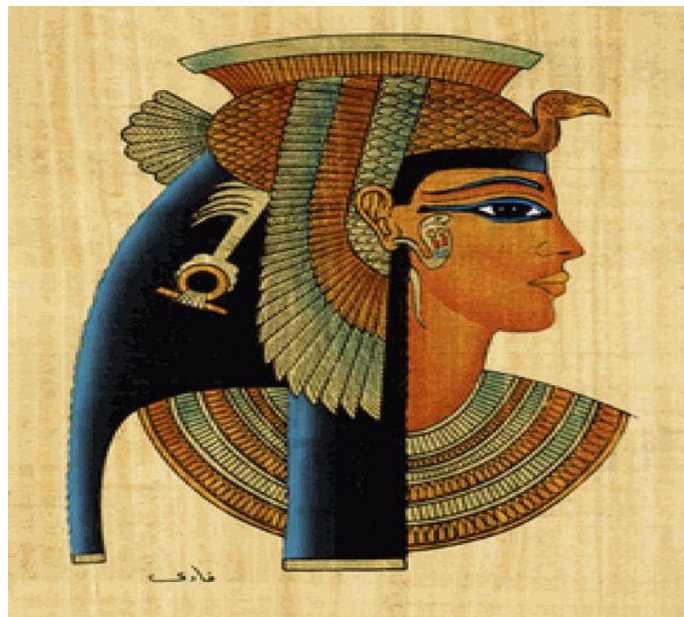
Υπάρχουν πηγές που αποδεικνύουν την εκτεταμένη χρήση μακιγιάζ σε Αίγυπτο, Αρχαία Ελλάδα και Ρώμη. Συγκεκριμένα, έχουν βρεθεί σε ανασκαφές, ιερογλυφικά και άλλα ευρήματα της αρχαίας Αιγύπτου τα οποία υποδεικνύουν την καθημερινή χρήση μακιγιάζ σε άνδρες και γυναίκες. Οι άνδρες χρησιμοποιούσαν το κίτρινο χρώμα, κυρίως ώχρα ή και πορτοκαλί ως βάση του μακιγιάζ τους. Ενδιαφέρον είναι να παρατηρηθεί πως το –ευρέως γνωστό και χαρακτηριστικό- μακιγιάζ των γυναικών, με τα έντονα σχηματισμένα μάτια και φρύδια δεν διαφέρει ιδιαίτερα από το μακιγιάζ γυναικών δεκαετίας 1960.

Συμπληρωματικά, παρασκεύαζαν μόνοι τους τα δικά τους καλλυντικά από κονιώδες αντιμόνιο, μαύρο μαγγανικό οξύ, μαύρο οξειδίο του χαλκού, άνθρακα και σιδήρου. Για τον σχηματισμό των ματιών χρησιμοποιούσαν μαύρο, τirkουάζ, κεραμιδί και καφέ. Υπάρχουν αναφορές ότι η Κλεοπάτρα (Εικόνα 1.2.2) χρησιμοποιούσε μαύρο στα φρύδια αλλά και για το περίγραμμα ματιών, όπως επίσης έβαζε σκούρο μπλε στο πάνω βλέφαρο και πράσινο στο κάτω ώστε να παρομοιάζεται με τα χρώματα του Νείλου (Σαββίδου, 2014).

Εικόνα 1.2.1.

Αιγύπτια Θεά Selket 14^{ος} αιώνας

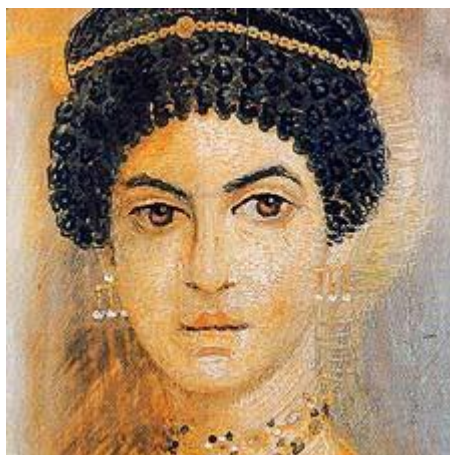

Εικόνα 1.2.2.

Βασίλισσα Κλεοπάτρα

1.3.Αρχαία Ελλάδα

Αναφορές, επίσης, έχουν γίνει για την Αρχαία Ελλάδα , στην οποία κατά τους ομηρικούς χρόνους το μακιγιάζ ήταν διακριτικό αλλά και πολύ προσεγμένο. Η ελληνίδα της εποχής χρησιμοποιούσε κοή μαύρο για το περίγραμμα των ματιών, ωστόσο στο άνω βλέφαρο γινόταν χρήση γήινων χρωμάτων όπως κοκκινωπό καφέ. Τα φρύδια, επίσης, είχαν ένα σχηματισμό πυκνόφθαλμο κυρίως με μαύρο χρώμα από καρυδιά. Τα μάγουλα και τα χείλη είχαν ένα γήινο κόκκινο τόνο που συνοδεύονταν από κατάλευκο πρόσωπο (Σαββίδου, 2014).

Εικόνα 1.3.1.

Πρότυπο ομορφιάς της Αρχαία ελληνίδας

1.4.Αρχαία Ρώμη

Στην Αρχαία Ρώμη οι γυναίκες αρέσκονταν στο έντονο κόκκινο χρώμα σε χείλη και αλλά και σε μάγουλα, συνοδευόμενο από κατάλευκο πρόσωπο. Το περίγραμμα των ματιών ήταν έντονο μαύρο με σκοπό να κρύψουν κάποιες ρυτίδες που πρόδιδαν την ηλικία τους. Επίσης έντονα, ήταν και τα φρύδια ,γεμισμένα αρκετά στην αρχή της γραμμής τους (Εικόνα 1.4.1.) (Σαββίδου, 2014).

Εικόνα 1.4.1.

Το Μακιγιάζ Αρχαίας Ρωμαίας

1.5. Αναγέννηση

Ο Όρος “Αναγέννηση” χαρακτηρίζει ένα πολυσύνθετο πολιτιστικό, ιστορικό και κοινωνικό φαινόμενο που ενώνει τον μεσαίωνα με τη σύγχρονη εποχή. Ξεκινά τον 15^ο αιώνα από την Ιταλία και ολοκληρώνεται τον 16^ο (Σαββίδου, 2014).

Στην Αναγέννηση υπάρχει στροφή σε αρκετά διαφορετικά πρότυπα ομορφιάς από αυτά που αναφέρθηκαν παραπάνω με έντονα χρώματα και τόνους. Η γυναίκα αποτυπώνεται ως αιθέρια και ελαφρώς απόκοσμη ύπαρξη. Χαρακτηριστικά είναι το πλατύ και ψηλό μέτωπο, οι γραμμές του προσώπου στρογγυλεύουν δίνοντας την εντύπωση αγνότητας και γαλήνης. Μεγάλα στρόγγυλα μάτια, δείγμα αθωότητας, καθαρό, φωτεινό και απαλό βλέμμα καθορίζουν την μορφή της γυναίκας. Επίσης, τα κυρίαρχα χρώματα αλλάζουν ριζικά και γίνονται απαλοί τόνοι του καφέ, ξανθές και σχεδόν ανύπαρκτες βλεφαρίδες. Η απόχρωση του προσώπου παραμένει λευκή, με αλαβάστρινη επιδερμίδα και μάγουλα στα χρώματα των αχτίνων της δύσης του ηλίου (Εικόνα 1.5.1.) (Σαββίδου, 2014).

Εικόνα 1.5.1.

Η Γέννηση της Αφροδίτης, Botticelli S., 15^{ος} αιώνας

1.6. 17^{ος} αιώνας

Ο 17^{ος} αιώνας, αποτελεί ένα δείγμα περιόδου που ξεκινά να φαίνεται έντονη εξέλιξη στη χρήση του μακιγιάζ, καθώς η διαφορά ανάμεσα στο πρώτο και το δεύτερο μισό του αιώνα, η διαφορά είναι αισθητή. Στις αρχές του αιώνα, λοιπόν, το μακιγιάζ περιοριζόταν αποκλειστικά σε μια κατάλευκη ή ροζέ βάση του προσώπου ώστε να καλυφτούν ρυτίδες. Επιπλέον, γινόταν εκτεταμένη χρήση έντονου ή γήινου κόκκινου σε μάγουλα και χείλη. Τα μάτια παρουσιάζονται κυρίως απαλά βαμμένα, σε χρώμα μπλε ή καφέ που τα πλαισιώναν έντονα στρόγγυλα φρύδια (Εικόνα 1.6.1.) (Σαββίδου, 2014).

Στο δεύτερο μισό του 17^{ου} αιώνα το μακιγιάζ γίνεται όλο και πιο επιτρεπτό και προς το τέλος του αιώνα το χρησιμοποιούν και οι άνδρες πιο φανερά. Το πρότυπο της γυναικείας ομορφιάς δεν αλλάζει ιδιαίτερα, όμως το σχήμα του προσώπου από γεμάτο και πλατύ γίνεται πιο οβάλ και τονίζεται με τα μαλλιά τραβηγμένα πάνω. Η επιδερμίδα εξακολουθεί να είναι αρεστή ως κατάλευκη και ρόδινη με μάγουλα στην απόχρωση του κρασιού. Χείλια κόκκινα αλλά μικρά με δυο πτυχές ζωγραφισμένες στις άκρες δίνοντας την εντύπωση χαμόγελου και φρύδια έντονα όχι όμως μαύρα (Εικόνα 1.6.2.) (Σαββίδου, 2014).

Εικόνα 1.6.1.

Γυναίκα 17^{ου} αιώνα

Εικόνα 1.6.2.

Γυναίκα 17^{ου} αιώνα

1.7. 18^{ος} αιώνας

Μπαίνοντας στον 18^ο αιώνα παρατηρείται πάλι το μοτίβο με το κατάλευκο δέρμα, τα ρόδινα μάγουλα και τα κόκκινα χείλη, Ωστόσο, στην αρχή του αιώνα οι γυναίκες φαίνονται όλο και πιο φυσικές και χρησιμοποιούν το μακιγιάζ με φειδώ, κυρίως στην Αγγλία (Εικόνα 1.7.1.). Αντιθέτως, όσο διανύουμε τον αιώνα, παρατηρείται το μακιγιάζ εντονότερο και πιο εξεζητημένο όπως για παράδειγμα στην Γαλλική βασιλική αυλή που χαρακτηριζόταν από λευκό πρόσωπο, χρωματισμένες μπλε φλέβες, βαμμένα φρύδια και έντονο ρουζ. Δεν εξαιρούνται φυσικά οι άνδρες από αυτή τη μόδα που και οι ίδιοι ακολουθώντας τις τάσεις έβαφαν λευκό το πρόσωπο τους με πούδρα, τα φρύδια τους έντονα καμπυλωτά με κόκκινα μάγουλα και χείλη.

Φυσικά, όλη αυτή η μόδα του συγκεκριμένου μακιγιάζ υπήρχε για να δίνεται η αίσθηση ότι η γυναίκα είναι μια εύθραυστη αιθέρια ύπαρξη, είχε αγνά μεγάλα στρόγγυλα και αθώα μάτια διατηρώντας ένα λαμπερό παιδικό αναποκοκκίνισμα στα μάγουλα (Εικόνα 1.7.2.) (Σαββίδου. 2014).

Εικόνα 1.7.1.

Γυναίκα στην Αγγλία τον 18ο αιώνα

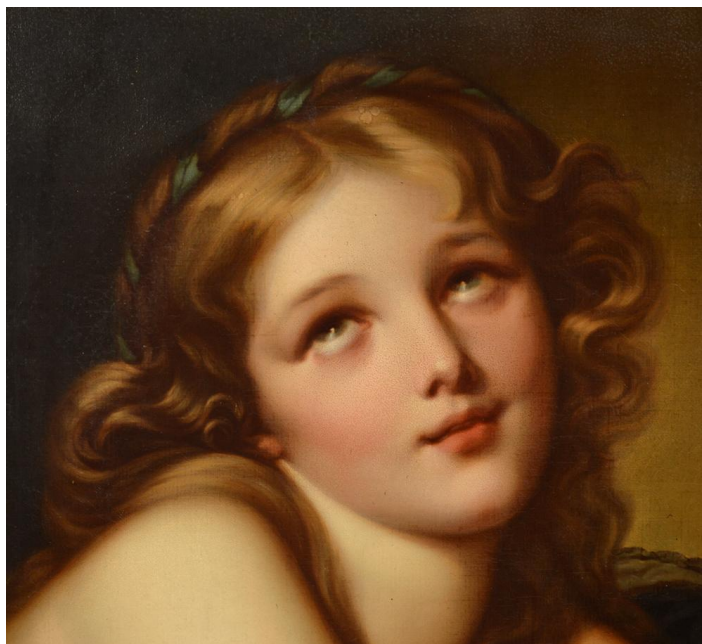
Εικόνα 1.7.2.

Γυναίκα στην Αγγλία τον 18ο αιώνα

1.8. 19^{ος} αιώνας

Στον 19^ο αιώνα παρατηρείται μια μεγάλη αλλαγή στο πρότυπο ομορφιάς της γυναίκας. Το έντονο μακιγιάζ πλέον είναι κατακριτέο και προτιμάται η φειδωλή χρήση του έως και καθόλου για να αναδεχθεί η φυσική, αγνή όψη (Εικόνα 1.8.1.). Ακόμα και στην Βικτοριανή εποχή το μακιγιάζ δεν είναι τόσο αποδεκτό διότι είναι αρεστή η όψη αλαβάστρινου δέρματος με τριανταφυλλένια χείλη και λακκάκια, παρόλα αυτά, οι γυναίκες χρησιμοποιούσαν ανεπαισθητο υλικό στα μάγουλα και χείλη μόνο για να δώσουν έμφαση στα φυσικά χαρακτηριστικά τους.

Προς το τέλος του αιώνα ξεκινά και πάλι η χρήση των καλλυντικών από φυσικά υλικά. Πιο συγκεκριμένα, οι γυναίκες απελευθερώνονται και αρχίζουν να τονίζουν και πάλι τα χαρακτηριστικά τους με ρουζ στα μάγουλα και χείλη, βάφουν πάλι φρύδια αλλά και βλεφαρίδες με kohi. Στα τέλη του αιώνα χωρίστηκαν οι γυναίκες σε αυτές που βάφονταν έντονα και σε αυτές που δεν βάφονταν καθόλου ή προσποιούνταν ότι ήταν φυσικά άβαφτες (Σαββίδου, 2014).

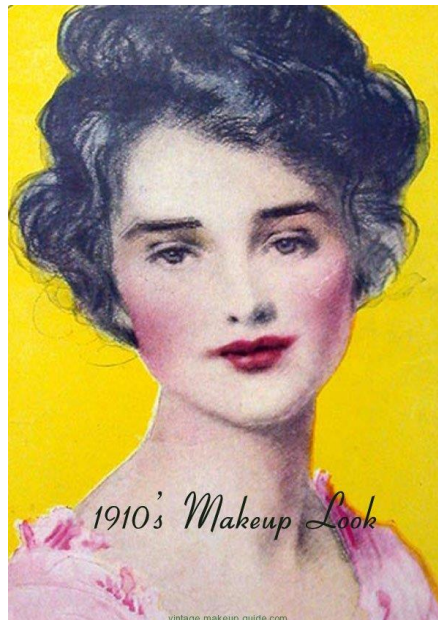

Εικόνα 1.8.1.

Γυναίκα 19^{ου} αιώνα

1.9. 20^{ος} αιώνας

Είναι μόνο δίκαιο να εξεταστεί κάθε δεκαετία ξεχωριστά διότι κάθε δεκαετία μέσα στον 20^ο αιώνα υπήρξε καθοριστική και απόλυτα πρωτότυπη. Ο αιώνας χαρακτηρίζεται από μια πλήρη ελευθερία σε ότι αφορά το μακιγιάζ και γίνεται καθολικά αποδεκτό κοινωνικά και ηθικά. Η πρώτη δεκαετία είναι σαφώς επηρεασμένη από τα τέλη του προηγούμενου αιώνα, με επιδερμίδα λευκορόδινη, φυσικός τόνος ρουζ σε μάγουλα και χείλη, μάτια φωτεινά και μεγάλα. Παράδοξα ήταν τα φρύδια τα οποία υπήρξαν φυσικά μεγάλα και καλοβαμμένα ώστε να μην σκληραίνουν το βλέμμα.

Εικόνα 1.9.1.

Πρότυπο Βάψιμο Γυναίκας τη Δεκαετία του 1910

1920:

Αυτή η δεκαετία υπήρξε πυλώνας πειραματισμού για το πρότυπο ομορφιάς της γυναίκας. Τα φρύδια αποτριχώνονται τελείως και ξανασχηματίζονται με μολύβι σε μια λεπτή ίσια καθοδική γραμμή. Τα μάτια έντονα μελαγχολικά σκούρα βαμμένα επηρεασμένα από τον κινηματογράφο, ειδικά για τις βραδινές ώρες, και τα χείλη γεμάτα και έντονα επίσης.

Εικόνα 1.9.2.

Πρότυπο Βάψιμο Γυναίκας τη Δεκαετία του 1920

1930:

Η κινηματογραφική σκηνή έπαιξε σπουδαίο ρόλο στο πως αναπτύχτηκε το πρότυπο ομορφιάς για τις γυναίκες της εποχής. Ήταν τότε η άνθιση του βουβού κινηματογράφου οπότε υπήρξε η ανάγκη να αναδεικνύονται συναισθήματα μέσω των εκφράσεων του προσώπου και καθώς ήταν ασπρόμαυρες τότε οι ταινίες αυτό οδήγησε στα έντονα χρώματα όπως στα λεπτά τοξωτά φρύδια ώστε να διαγράφονται πιο καθαρά οι εκφράσεις, όπως επίσης έντονα βλέφαρα χρωματισμένα με μπλε, πράσινο, καφέ και μαύρο χρώμα, ιδιαίτερα τολμηρό για τις γυναίκες συγκριτικά με τον προηγούμενο αιώνα. Επίσης, οι ψεύτικες βλεφαρίδες έκαναν εμφάνιση όπως και το ψαλίδι για το γύρισμα των βλεφαρίδων κάνοντας τα μάτια πιο εκφραστικά και ευδιάκριτα στην κάμερα.

Εικόνα 1.9.3.

Η Greta Garbo τη Δεκαετία του 1930

1940:

Το μακιγιάζ αυτής της δεκαετίας συγκριτικά με την προηγούμενη εμφανίζεται πιο φυσικό και απλό. Τα φρύδια παραμένουν έντονα αλλά πιο φυσικά παχιά και τοξωτά. Το πρόσωπο αλαβάστρινο συνδυασμένο με φυσικά βαμμένα μάτια με μασκαρά και έντονα κόκκινα μεγάλα χείλη

Εικόνα 1.9.4.

Η Lauren Bacall τη Δεκαετία 1940

1950:

Αυτή η δεκαετία χαρακτηρίζεται από έντονα και εκτυφλωτικά μάτια. Έμφαση δίνεται στα μάτια τα οποία τα αποτυπώνουν “επιθετικά” (Εικόνα 1.9.5) λόγω του ότι υπήρχε έντονο περίγραμμα με σκιές και μάσκαρα πάνω και κάτω του βλέφαρου το οποίο να αποτυπώνει στυλ ελαφίσινων ματιών (doe-eyed look) (Εικόνα 1.9.6) . Το περίγραμμα των ματιών γίνεται με μολύβι σε αμυγδαλωτό σχήμα και προεκτείνονται οι γωνίες, το πάνω βλέφαρο σκιάζεται με χρώματα σε συνδυασμό με μάσκαρα. Τα χείλη είναι πιο φυσικά ενώ τα φρύδια λεπτά καλοβαμμένα με ανοδικότατα.

Εικόνα 1.9.5.

Η Elizabeth Taylor τη Δεκαετία 1950

Εικόνα 1.9.6.

Η Sophia Loren τη Δεκαετία 1950

1960:

Σε αυτή τη δεκαετία υπήρξαν κάποιες εναλλαγές στο μακιγιάζ δίνοντας πάντα έμφαση στα μάτια που ήταν το κυρίαρχο χαρακτηριστικό σαν πρότυπο ομορφιάς. Επηρεασμένο το μακιγιάζ από τα δρώμενα της κοινωνίας και τη μόδα που ήταν πιο “ελεύθερη”, δημιουργήθηκαν οι “hippies” που έκαναν το μακιγιάζ της εποχής πιο “λουλουδένιο”, με χρώματα μπλε και πράσινο στο βλέφαρο. Τα χρώματα τα συνδύαζαν με έντονο μαύρο γατίσιο eyeliner (Εικόνα 1.9.7.) . Τα χείλη ήταν φυσικά κοραλλί και απαλά ροζ όπως και τα μάγουλα δίνοντας μια υγιή λάμψη στο πρόσωπο . Τα φρύδια ήταν έντονα αλλά ατημέλητα . Διανύοντας τη δεκαετία αλλάζει λίγο το μακιγιάζ γίνεται πιο στυλιζαρισμένο, με έντονες γωνίες στα φρύδια, καθαρά σκιασμένα γατίσια μάτια και έντονο κόκκινο γυαλιστερό κραγιόν (Εικόνα 1.9.8.).

Εικόνα 1.9.7.

Πρότυπο Μακιγιάζ Γυναίκας τη Δεκαετία του 1960

Εικόνα 1.9.8.

Η Marilyn Monroe τη Δεκαετία του 1960

1970:

Αυτή η δεκαετία έχει δεχτεί πολλές επιρροές οπότε με τα χρόνια αλλάζουν οι τάσεις από hippies, σε runks και supermodel λουκ. Λεπτομερώς, ξεκινάμε στη δεκαετία με έντονα χρωματιστά βλέφαρα σε μπλε, πράσινο, κίτρινο, μωβ κλπ. Τα φρύδια είναι αποτριχωμένα με απαλό χρώμα στα χείλη και μάγουλα. Διανύοντας τη δεκαετία, σκουραίνουν τα χρώματα σε πιο έντονο καφέ και δαμασκηνί σε συνδυασμό με χείλη που έχουν έντονο μολύβι, κραγιόν και lip gloss. Τα φρύδια προς το τέλος ακολουθούν το δικό τους σχήμα και είναι πιο φυσικά.

Εικόνα 1.9.9.

Η Farrah Fawcett στη Δεκαετία του 1970

1980:

Ξεκινώντας τη δεκαετία του 1980 έχουμε ακόμα κάποιες επιρροές από '70s με τολμηρό και δυναμικό μακιγιάζ ματιών και χειλιών. Ανθίζει η μόδα της disco και της punk που προσδιορίζεται από έντονα χρώματα βλεφάρου ως το φρύδι και φουξ χείλη, όπως επίσης, και μαύρα και μωβ μάτια και χείλη ήταν η τάση της punk .Παράλληλα με την τάση της punk υπάρχει και το φυσικό λουκ με παστέλ χρώματα και φυσικά φρύδια, απαλούς τόνους στα χείλη και μάγουλα , διατηρώντας όμως έντονα μάτια χωρίς έντονες γραμμές.

Εικόνα 1.9.10.

Η Madonna τη Δεκαετία 1980

Εικόνα 1.9.11.

Η Goldie Hawn τη Δεκαετία 1980

1990:

Η δεκαετία αυτή είναι ένα συνονθύλευμα από νοσταλγικές τάσεις παλαιότερων δεκαετιών. Τα φρύδια αποτριχώνονται εντελώς σε μια πολύ λεπτή καμπυλωτή γραμμή και είναι έντονα(1920), τα μάτια είναι δυναμικά και καλοβαμμένα με χρήση ψεύτικων βλεφαρίδων (1960), χλωμό πρόσωπο και έντονα βαμμένα χείλη που το μολύβι ξεπερνούσε τα όρια των χειλιών σε χρώμα καφέ και γεμισμένα με ένα πιο ανοιχτόχρωμο κραγιόν ώστε να δίνει εφέ μεγαλύτερων χειλιών. Τα χρώματα είναι έντονα και γίνεται χρήση glitter σε βλέφαρα, χείλη και σώμα.

Εικόνα 1.9.12.

Η Drew Barrymore τη Δεκαετία 1990

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙ

ΜΑΚΙΓΙΑΖ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

2.1. Προσθετικό Μακιγιάζ

2.1.1. Ορισμός

“Προσθετικό μακιγιάζ είναι η δημιουργία του εφέ μέσω γλυπτικής, καλουπιών, εφαρμογής και χρωματισμού αυτών” (Davis, 2008)

2.1.2. Η Αρχή

Το 1931, η κυκλοφορία της Universal Pictures του κλασικού έργου Frankenstein με τον Boris Karloff ως “Το Τέρας” (Εικόνα 2.1.2.) ήταν εφαλτήριο για να γεννηθεί μια καινούρια εποχή του κινηματογράφου, και έτσι να δημιουργηθεί ταινία με τον όρο “Τρομου”. Ήταν η δουρεία του Jack Pierce που διήρκησε έξι ώρες να ολοκληρωθεί το μακιγιάζ συμπεριλαμβανόμενων βλεφάρων φτιαγμένα από κερί, μεταλλικά συρραπτικά, βίδες κλπ ώστε να αποδοθεί ο χαρακτήρας (Εικόνα 2.1.1.). Σήμερα, αυτή η μορφή τέχνης έγινε ιδιαίτερα γνωστή ώστε να γίνει ένα είδος από μόνο του. Η εξέλιξη της τεχνολογίας υλικών και η ανάπτυξη τους, υιοθετούμενη και από άλλους τομείς του κινηματογράφου, έκαναν εφικτή την δημιουργία πρωτόγνωρων χαρακτήρων και οι μεταλλάξεις αυτών ξεπέρασαν κάθε φαντασία. Κάθε φορά που γεννιέται μια καινούρια ταινία ή κάποιος καλλιτέχνης βγαίνει στο προσκήνιο, νέα σενάρια δημιουργούνται που ερεθίζουν τον θεατή με αυξανόμενο φόβο, παράξενα και τρομακτικά εφέ. Το κλειδί για αυτή την κατεύθυνση είναι η λέξη “εφέ” μια λέξη που, ορίζεται με χαλαρότητα αλλά είναι συχνά αντικείμενο αμφισβήτησης (Kehoe, 2016).

Εικόνα 2.1.1.

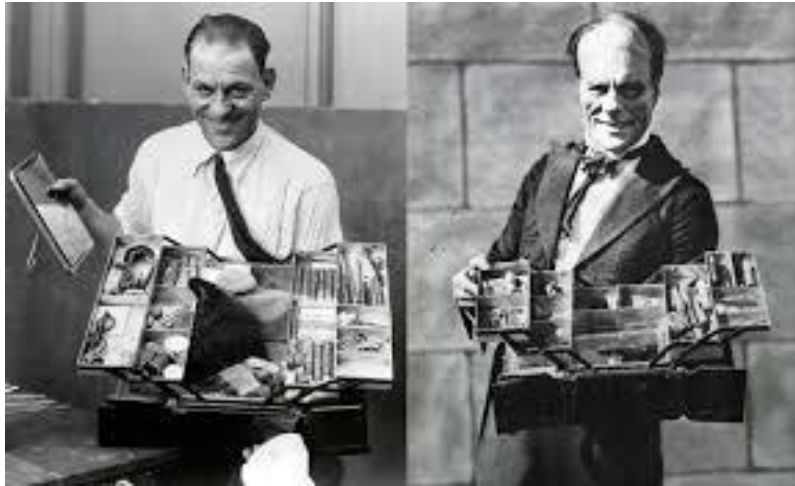
Ο μακιγιέρ Jack Pierce εφαρμόζοντας το προσθετικό μακιγιάζ στον Boris Karloff για την ταινία "Φρανκενστειν" (1931)

Εικόνα 2.1.2.

Το τελικό μακιγιάζ "Φρανκενστειν" (1931)

Παραδόξως ,ο πρώτος που χρησιμοποίησε τα ειδικά εφέ ήταν ο ηθοποιός Lon Chaney, που σχεδίασε και εφάρμοσε πάνω του, το προσθετικό μακιγιάζ (Εικόνα 2.1.3.) για την κλασσική ταινία τρόμου Το Φάντασμα της Όπερας (1925), Το Άγνωστο (1927) και Η Παναγιά των Παρισίων (1923) (Εικόνα 2.1.4) (Debreceni, 2019).

Εικόνα 2.1.3.

Ο Lon Chaney στο “Φάντασμα της Όπερας” (1925)

Εικόνα 2.1.4.

Ο Lon Chaney στην ταινία “Η Παναγιά των Παρισίων” (1923)

2.1.3. Η Έμπνευση

Αργότερα, ο βραβευμένος Dick Smith, που είναι ο αναγνωρισμένος “πατέρας” των πολλαπλών, επικαλυπτομένων κομματιών όσον αφορά τα προσθετικά, δημιούργησε τον 121 ετών Jack Crabb για την ταινία του Arthur Penn, Little Big Man (1970), με πρωταγωνιστή τον Dustin Hoffman ως Jack Crabb. Το μακιγιάζ αυτό έγινε με αφρό latex, είχε 14 διαφορετικά κομμάτια, συμπεριλαμβανομένων χεριών και βλεφάρων (Debreceeni, 2019).

Εικόνα 2.1.5.

Ο Dustin Hoffman για την ταινία “Little Big Man” (1970)

2.1.4 Η Εξέλιξη

Τέσσερις δεκαετίες αργότερα η τεχνική του Smith, των πολλαπλών επικαλυπτομένων προσθετικών κομματιών , αποτελεί ακόμα πρότυπο στην βιομηχανία δημιουργώντας πολύπλοκα προσθετικά είτε κάνοντας χρήση αφρού latex, ζελατίνης , ή σιλικόνης . Από τότε έχει φυσικά εξελιχτεί και βελτιωθεί (Debreceni, 2019).

Επιπρόσθετα για την ταινία “Ο Εξορκιστής”(1973), υπήρξε ένα εύρος από τρομακτικά σχέδια μακιγιάζ που δημιουργήθηκαν από τον Dick Smith. Σχεδίασε ένα εκμαγείο από αφρό latex που μεταμόρφωσε την 12χρονη ηθοποιό Linda Blair, που υποδύοταν ένα δαίμονα, αλλάζοντας, το σχήμα των χειλιών της, τα φρύδια της και παραμορφώνοντας το σαγόνι της, όπως επίσης αλλάζοντας και το χρώμα του δέρματος της (Εικόνα 2.1.6, 7) (Richitt, 2006).

Εικόνα 2.1.6.

Ο Dick Smith εφαρμόζοντας τα προσθετικά στην ηθοποιό Linda Blair

“Ο Εξορκιστής” (1973)

Εικόνα 2.1.7.

Η Linda Blair με το τελικό μακιγιάζ “Ο Εξορκιστής” (1973)

2.2. Συνθήκες στις Οποίες Αλλάζει Η Τεχνική των Προσθετικών Υλικών

Η τεχνική των προσθετικών υλικών αλλάζει ελαφρώς αν συγκρίνουμε την δημιουργία ειδικών εφέ και προσθετικών για τον κινηματογράφο και την δημιουργία για την θεατρική σκηνή. Είναι βασικό να τονίσουμε ότι δημιουργώντας ειδικά εφέ μπορούμε μόνο να προσθέσουμε υλικό όχι να αφαιρέσουμε. Για παράδειγμα, φτιάχνοντας “κούφια” μάγουλα χρειάζεται να κτίσουμε γύρω από τα μάγουλα προσθέτοντας υλικό ώστε να δώσει την εντύπωση του “βυθισμένου”. (Debreceni, 2019).

Στον κινηματογράφο και την τηλεόραση τα ειδικά εφέ είναι θέμα λεπτομέρειας πέρα από την έκταση του προσθετικού, ενώ στο θέατρο, είναι θέμα μεγέθους και αντοχής.

Στον κινηματογράφο είναι λίγο διαφορετικά διότι, χρειάζονται αρκετές μέρες προετοιμασίας και πάντα μπορούν να αλλάξουν οι παράγοντες που επηρεάζουν το συγκεκριμένο εφέ. Για παράδειγμα, ο ηθοποιός ετοιμάζεται το πρωί με τα προσθετικά, έτοιμος για το γύρισμα, όμως, παραμένει με αυτό το μακιγιάζ καθ' όλη τη διάρκεια της ημέρας, και κάνει άλλες δραστηριότητες

στα διαλειμματα με χρόνο για διορθώσεις. Αν κάποιος προσθετικό αρχίσει να ξεκολλάει, συνήθως γύρω από το στόμα καθώς και θα χρειαστεί να φάει αλλά και να μιλήσει, υπάρχει η ευχέρεια να σταματήσει το γύρισμα ώστε να διορθωθεί η ατέλεια και να συνεχίσει κανονικά. Αντίθετα, στο θέατρο πρέπει να υπάρχει μεγαλύτερη αντοχή των προσθετικών διότι δεν υπάρχει αυτή η δυνατότητα της άμεσης διόρθωσης (Debreceni, 2019).

Ο φωτισμός είναι κρίσιμος στον τρόπο που γίνεται αντιληπτό το μακιγιάζ. Το μεγαλύτερο πρόβλημα το οποίο αντιμετωπίζουμε ανάμεσα στο μακιγιάζ και τον φωτισμό είναι η αλλαγή των χρωμάτων που γίνεται κάτω από τα φώτα και είναι συχνό φαινόμενο ανησυχίας κυρίως κάτω από τα φώτα της σκηνής. Τα χρωματισμένα φίλτρα που χρησιμοποιούνται για τον φωτισμό αλλάζουν τελείως το χρώμα του μακιγιάζ με αποτέλεσμα να μην αποδίδεται σωστά η δουλειά του κάθε καλλιτέχνη. Η λύση αυτού του προβλήματος είναι να χρησιμοποιηθούν τα ίδια φίλτρα φωτισμού που θα υπάρχουν για τη σκηνή, και να τα τοποθετηθούν στο καμαρίνι που θα γίνει και η εφαρμογή ώστε να υπάρχει η ίδια αντίληψη χρώματος. Ένα ακόμα τεστ που μπορούμε να κάνουμε είναι να τσεκάρουμε το τελικό μακιγιάζ στην σκηνή κάτω από τα σωστά φώτα και φυσικά να σιγουρευτούμε ότι υπάρχει χρόνος για διορθώσεις (Debreceni, 2019).

2.3 Προσθετικά Υλικά και Χρήση

Υπάρχουν μακιγιέρ που χρησιμοποιούν αφρό latex και ζελατίνη ή ακόμα και σιλικόνη ως υλικά για το προσθετικό μακιγιάζ. Ένα παράδειγμα που πρέπει να ακολουθήσουμε όμως είναι αυτό των αναπλαστολόγων, οι οποίοι είναι γιατροί ειδικευμένοι στην ανάπλαση χαρακτηριστικών προσώπου τα οποία έχουν αλλοιωθεί ή λείπουν, και βέβαια δεν δουλεύουν με ζελατίνη ή αφρό latex. Εκεί σταματάνε όμως και οι μεγάλες διαφορές διότι τα αποτελέσματα βασίζονται αποκλειστικά στις καλλιτεχνικές και τεχνικές ικανότητες του κάθε επαγγελματία. Ένα καλοφτιαγμένο ιατρικό προσθετικό χρησιμοποιείται για να αναπληρώσει οτιδήποτε χρειάζεται αποκατάσταση. Ανατομικό ορόσημο, αναλογίες προσώπου, συμμετρία, η κατεύθυνση στην οποία αναδιπλώνεται το δέρμα, η υφή των ιστών και ο τόνος του χρώματος του δέρματος, όλα αυτά λαμβάνονται υπόψη κατά την δημιουργία ενός προσθετικού και ειδικού εφέ που θέλει να πείσει όσο αληθοφανές και ζωντανό γίνεται. Δεν διαφέρει και πολύ από ότι κάνει ένας μακιγιέρ ειδικών εφέ.

Τα βήματα προς την δημιουργία και την εφαρμογή είναι πρακτικώς όμοια, επίσης, τα υλικά που χρησιμοποιούνται για την δημιουργία αναπλαστικών

προσθετικών περιλαμβάνουν εξαιρετικά ανάλαφρη σιλικόνη και Πολυουρεθάνη.

Επιπρόσθετα, παρόλο που τα ειδικά εφέ χρησιμοποιούνται με μια ποικιλία από κολλητικά υλικά που χρησιμοποιούνται και σε ιατρικές διαδικασίες, τα εμφυτεύματα των αναπλαστολόγων για την κατασκευή των δικών τους προσθετικών, είναι φτιαγμένα από τιτάνιο και έχουν απλοποιήσει την καθημερινότητα και την διαχείριση των εκφράσεων του προσώπου όπως και την συχνή τοποθέτηση τους. Αυτό, πραγματοποιείται από σιλικόνες με εξαιρετική συνοχή και μεγαλύτερη αντοχή στο σκίσιμο όπου αυτή η αντοχή στις άκρες των προσθετικών είναι προτεραιότητα (Debreceni, 2019).

Η κατασκευή καλουπιών από σιλικόνη, επίσης, προσφέρει βαθύτερη και μεγαλύτερης διάρκειας εσωτερικό χρωματισμό. Λεπτές αποχρώσεις της βαφής για την δημιουργία αγγείων και διακριτικών, εμφανών φλεβών, μπορούν κυριολεκτικά να αποδοθούν προσθέτοντας χρώμα στο καλούπι πριν πολυμεριστεί, όμως αυτό, όπως βέβαια και κάθε άλλη τεχνική βασίζεται καθαρά στην επιδεξιότητα του κάθε καλλιτέχνη. Επιτυγχάνοντας την κατάλληλη αναλογία χρώματος και προσθετικού υλικού καταλήγει σε ένα προσθετικό το οποίο αντανακλά και απορροφά φως παρόμοιο με το πραγματικό του δέρμα. Το ανθρώπινο δέρμα δεν είναι τελείως αδιαφανές, και αυτή η ισορροπία ανάμεσα στην αδιαφάνεια και την διαύγεια του, παράγει πιο φυσική όψη κάτω από συνθήκες τις οποίες φωτίζεται σωστά το ειδικό εφέ (Debreceni, 2019).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ

ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΕΜΠΕΙΡΙΑ ΜΕ ΠΡΟΣΘΕΤΙΚΑ ΥΛΙΚΑ

3.1.Liquid Latex: Εύκολη χρήση, υγρή λεπτόρρευστη υφή, στεγνώνει σχετικά αργά , κατάλληλο για εφέ εγκαύματος και γήρανσης όμως εύκολα μπορεί να θεωρηθεί “καρναβαλίστικο” δηλαδή μη ρεαλιστικό. Το υγρό latex δεν χρησιμοποιείται για να κτιστεί σε ύψος όμως έχει εξαιρετική απόδοση στην αλλαγή της υφής. Πιθανότητα αλλεργίας ,δοκιμάζεται πάντα πίσω από το αυτί ή στο εσωτερικό του χεριού.

ΧΡΗΣΗ ΚΑΙ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΥΓΡΟΥ LATEX

ΒΗΜΑ 1^ο : Σε καθαρό δέρμα εφαρμόζεται λίγη ποσότητα από το latex (Kryolan liquid latex clear) με ένα απλό σφουγγάρι κουζίνας και σταδιακά απλώνεται το υλικό σε λεπτές στρώσεις (τουλάχιστον 5).

ΒΗΜΑ 2^ο : Αφού έχει στεγνώσει η πρώτη στρώση βάζω διαδοχικά και τις επόμενες μέχρι να φτάσει στο επιθυμητό αποτέλεσμα (ένα δεύτερο δέρμα ώστε να μπορέσει να το τραβηχτεί για να δημιουργηθεί τρύπα).

ΒΗΜΑ 3^ο : Με σκοπό να δημιουργηθεί το “τραύμα”, πρέπει με ένα τσιμπιδάκι να τρυπηθεί το latex . Στην συγκεκριμένη εφαρμογή (Εικόνα 3.1.) για την απόδοση αποσυντετημένου δέρματος, οι τρύπες είναι μεγάλες , βαθιές και αυστηρά τοποθετημένες κάτω από τα ζυγωματικά όπου ξεκινά η αποσύνθεση και η κοιλότητα ώστε να μοιάζει με νεκροκεφαλή.

ΒΗΜΑ 4^ο : Εφαρμόζεται ελαφρώς πούδρα ώστε να αφαιρεθεί η γυαλάδα του latex και ξεκινά η βαφή. Στο βαθύτερο σημείο τοποθετείται μαύρο χρώμα ώστε να δημιουργηθεί η αίσθηση βάθους και έπειτα με σκούρο κόκκινο. Γίνεται επίσης μια μίξη από πράσινο, μωβ και ώχρας και με ταμποναριστές κινήσεις τοποθετείται στο δέρμα γύρω από τις ουλές για να αποδοθεί η σηψαιμία.

Για την αφαίρεση του προσθετικού εφαρμόζεται λάδι ξεβαφτικό και σιγά σιγά αφαιρείται πολύ προσεκτικά το latex χωρίς να τραυματιστεί το μοντέλο.

Το προσθετικό δημιουργήθηκε για την cult ταινία μεγάλου μήκους “Αιζ Έιτζ” (2019), ταινία η οποία έχει θέμα την γένεση zombie μετά από έναν παγετό. Το “Αιζ Έιτζ” είχε πολύ μικρό προϋπολογισμό οπότε το latex ήταν ένα εξαιρετικό και φτηνό υλικό για τη δημιουργία zombie. Για την ταινία αυτή πήραν μέρος πάνω από 30 ηθοποιοί και χορευτές που υποδύθηκαν zombie, οπότε με το latex καλύφθηκαν οι ανάγκες της ταινίας χωρίς να επιβαρυνθεί η παραγωγή. Τα γυρίσματα της ταινίας χρειάστηκαν αρκετούς μήνες για να ολοκληρωθούν και πάνω από 4 τοποθεσίες.

(Ακολουθεί φωτογραφικό υλικό δικής μου δημιουργίας)

Εικόνα 3.1.1.

Εφέ Zombie Με Χρήση Latex για την Ταινία “ Αιζ Ειτζ” (2019)

3.2.Modeling wax- Κερί: Εύκολη χρήση, υφή πλαστελίνης ,εύπλαστο, ελάχιστη διάρκεια χωρίς χρήση ειδικής κόλλας(Kryolan spirit gum) ,αρκετά ρεαλιστικό, άψογη αποτύπωση εφέ δέρματος αφού έχει όψη και υφή παρόμοιο με το δέρμα και έτσι “καμουφλάρεται” πολύ εύκολα χωρίς περιττό χρώμα.

ΒΗΜΑ 1^ο : Αρχικά πρέπει να πλαστεί το κερί και να ζεσταθεί με τα χέρια και έτσι υπολογίζεται περίπου η απαιτούμενη ποσότητα.

ΒΗΜΑ 2^ο : Στη συνέχεια εφαρμόζεται σε καθαρό δέρμα η ειδική κόλλα για 5’’ και τοποθετείται το κερί.

ΒΗΜΑ 3^ο : Τοποθετείται, λοιπόν, με μια σπάτουλα προσεκτικά το κερί, ισιώνονται οι άκρες ώστε να είναι ομοιόμορφο. Με τη βοήθεια βαζελίνης ομαλοποιείται.

ΒΗΜΑ 4^ο : Σκάβοντας και κρίζοντας την επιθυμητή πληγή με την σπάτουλα .

ΒΗΜΑ 5^ο : Αφού είναι ικανοποιητικό το αποτέλεσμα ξεκινά η βαφή. Ξεκινώντας με σκούρο κόκκινο όπου πρέπει να αποδοθεί βάθος και σιγά σιγά τοποθετείται ένα πιο ανοιχτό κόκκινο. Στην συγκεκριμένη περίπτωση των κομμένων δάκτυλων χρησιμοποιήθηκε και ελάχιστη μαύρη σκιά στις άκρες όπως και ελάχιστο τεχνητό αίμα (Εικόνα 3.2.1,2).

ΒΗΜΑ 6^ο : Τέλος , για την μέγιστη ψευδαίσθηση εφέ χρησιμοποιήθηκε λίγο βαμβάκι βουτηγμένο σε τεχνητό αίμα για την όψη θρόμβων, πηχτού αίματος και φρέσκιας πληγής (Εικόνα 3.2.3) .

Για την αφαίρεση του προσθετικού ,με μια σπάτουλα αφαιρείται το κερί και στη συνέχεια ξεβάφεται με λάδι.

Το video clip των Underhill West με τίτλο Material Life είχε θέμα την εμμονή των ανθρώπων με τα υλικά αγαθά σε σημείο που ο πρωταγωνιστής να αναγκαστεί να κόψει το χέρι του ως πληρωμή για ένα καινούριο κινητό τηλέφωνο. Αίτημα ήταν ,λοιπόν, της παραγωγής να δημιουργηθεί το κομμένο χέρι. Ο προϋπολογισμός της ταινίας ήταν μικρός οπότε έγινε χρήση κεριού, υλικό φτηνό και εύπλαστο, κατάλληλο για τον σκοπό αυτό. Στις εικόνες που ακολουθούν υπάρχουν δείγματα των δοκιμαστικών που χρειάστηκαν να γίνουν ώστε να εγκριθούν από τον σκηνοθέτη.

(Ακολουθούν φωτογραφίες από προσωπική δημιουργία για video clip).

Εικόνα 3.2.1.

Εφέ Κομμένου Χεριού (Δοκιμαστικό) για Video clip των Underhill West
“Material Life”

Εικόνα 3.2.2.

Εφέ Κομμένου Χεριού (Δοκιμαστικό) για Video clip των Underhill West
“Material Life”

Εικόνα 3.2.3.

Εφέ Κομμένου Δακτύλου με Κερί (Δοκιμαστικό)

3.3.Collodion: Εύκολη χρήση, ρευστό υλικό, έντονη οσμή, στεγνώνει πολύ γρήγορα, η χρήση του είναι κυρίως σαν κόλλα όμως έχει μια ιδιότητα να “μαζεύει” το δέρμα, εφέ που βαθουλώνει το μέρος όπου τοποθετείται. Κατάλληλο για εφέ βαθιών ρυτίδων η ουλών. Κρατήστε το μακριά από τα μάτια. Θα χρειαστεί έλεγχο για τυχόν αλλεργίες στο εσωτερικό του χεριού.

ΒΗΜΑ 1^ο : Σε καθαρό δέρμα εφαρμόζεται με ένα πολύ λεπτό πινέλο το collodion (Kryolan collodium) πολύ προσεκτικά στο σημείο που θα δημιουργηθεί η ουλή ή η ρυτίδα.

ΒΗΜΑ 2^ο : Τοποθετούνται όσες στρώσεις χρειαστεί ώστε να πετύχει το επιθυμητό βάθος .

ΒΗΜΑ 3^ο : Στην περίπτωση που απλώς χτίζονται ρυτίδες ή παλιές επουλωμένες ουλές (3.3.1,2) ένα πουδράρισμα αρκεί για να είναι έτοιμο. Όμως στην δημιουργία φρέσκιας ουλής απαιτείται βαφή.

ΒΗΜΑ 4^ο : Τέλος ,στην περίπτωση φρέσκιας ουλής ,βάφεται στο βαθύτερο σημείο μαύρο χρώμα και σκούρο κόκκινο και φυσικά ανάλογα με την ουλή γίνεται χρήση και τεχνητού αίματος.

Για την αφαίρεση του collodion υπάρχει ειδικό αφαιρετικό Kryolan HD PRO GUM REMOVER.

Για την cult ταινία “AIZ ‘EITZ” επίσης χρησιμοποιήθηκε το collodion το οποίο έδωσε την όψη ουλής σε ανθρώπους οι οποίοι ζούσαν σε σπηλιές και έτρεχαν να σωθούν από τις επιθέσεις των zombie. Το collodion ήταν εξαιρετική επιλογή διότι απαιτούσε πολύ λίγο χρόνο προετοιμασίας και εφαρμογής γεγονός που κρίθηκε πολύ χρήσιμο σε γυρίσματα. Οι παρακάτω φωτογραφίες είναι το τελικό αποτέλεσμα που χρησιμοποιήθηκε για την ταινία.

(Φωτογραφικό υλικό από προσωπική δημιουργία)

Εικόνα 3.3.1

Εφέ Ουλής για την Ταινία “Αιζ Ειζ” (2019)

Εικόνα 3.3.2.

Εφέ Ουλής για την Ταινία “Αιζ Ειτζ” (2019)

3.4.Σιλικόνη: Μέτριας δυσκολίας χρήση, απαιτείται τεχνική, στεγνώνει γρήγορα , συνίσταται χρήση κόλλας για μεγαλύτερη διάρκεια, εύπλαστη, εξαιρετικά ρεαλιστική απόδοση . Κατάλληλη για πολλούς τύπους εφέ.

ΒΗΜΑ 1^ο : Καθαρίζεται η περιοχή ώστε να είναι στεγνή και χωρίς ίχνος μακιγιάζ

ΒΗΜΑ 2^ο : Η σιλικόνη χρειάζεται προετοιμασία και είναι βασικό να υπολογιστεί πριν τοποθετηθεί η ποσότητα, όμως πάντα μπορεί να προστεθεί περισσότερο.

ΒΗΜΑ 3^ο : Εάν κριθεί σκόπιμο, εφαρμόζεται πριν την σιλικόνη λίγη κόλλα ώστε να έχει μεγαλύτερη διάρκεια το προσθετικό, αλλιώς απλά τοποθετείται με μια σπάτουλα την σιλικόνη στο επιθυμητό σημείο.

ΒΗΜΑ 4^ο : Σταθεροποιείται σχετικά γρήγορα, οπότε είναι αναγκαίο να δουλευτεί γρήγορα. Απλώνεται προσεκτικά και με σκοπό οι άκρες του προσθετικού να είναι ομαλές και όσο πιο επίπεδες με το δέρμα ώστε να μην ξεχωρίζει σαν κάτι ξένο.

ΒΗΜΑ 5^ο : Δίνεται ιδιαίτερη προσοχή στις λεπτομέρειες του σχεδιασμού και στις σχισμές στην προκείμενη περίπτωση. Στοχεύεται η ψευδαίσθηση βάθους οπότε πρέπει να κτιστεί ύψος ώστε να “σκαφτεί” η σιλικόνη για την συγκεκριμένη σχισμή.

ΒΗΜΑ 6^ο : Αφού έχει σχεδιαστεί και χτιστεί το προσθετικό και είναι ικανοποιητικό το σχήμα, πουδράρεται ελαφρώς με μια διαφανή πούδρα σε ελεύθερη μορφή ώστε να αποφευχθούν γυαλάδες.

ΒΗΜΑ 7^ο : Έπεται η βαφή του προσθετικού. Χρειάζεται υγρές βαφές και όχι σε μορφή πούδρας διότι “κάθεται” καλύτερα, καλύπτει πιο εύκολα την σιλικόνη και γλιστρά οπότε κάνει την εφαρμογή χρώματος πιο άνετη. Ξεκινώντας με το βαθύτερο σημείο της ουλής τοποθετείται μαύρο και σκούρο κόκκινο. Ανάλογα την ουλή αν είναι φρέσκια η παλιά κτίζεται αντίστοιχα το χρώμα, το τεχνητό αίμα και τα εφέ του.

Για παράδειγμα στην εικόνα 3.4.1. η ουλή προοριζόταν για άτομο το οποίο σεναριακά είναι νεκρό και γι’αυτό είναι κυρίως μαύρο για να αποδοθεί η αποσύνθεση και δεν έχει τεχνητό αίμα ώστε να στέκει ρεαλιστικά.

Αντιθέτως όμως σε ουλή η οποία είναι φρέσκια όμως επουλώνεται και έχει σταματήσει το αίμα , η ουλή πρέπει να αποδοθεί βαθιά και κόκκινη όμως χωρίς τεχνητό αίμα, ίσως εφέ ξεραμένου αίματος όπως στις εικόνες 3.4.2,3,4.

Τέλος σε ουλή η οποία έγινε μόλις και είναι βαθιά είναι αναγκαία η χρήση σκούρων χρωμάτων ,τεχνητού αίματος και υλικών για την δημιουργία θρόμβων η πηχτού αίματος (Εικόνες 3.4.5,6,7)

Αφαιρείται με απαλό τράβηγμα και χρήση λαδιού.

Για την ταινία “Βερενίκη” (2019) χρησιμοποιήθηκε σιλικόνη διότι έπρεπε να αποδοθεί πιο δραματικά το εφέ του σκισμένου στόματος. Η ταινία είναι βασισμένη στο ομώνυμο βιβλίο τρόμου του Edgar Allan Poe με θέμα έναν άνδρα με ψυχική διαταραχή ο οποίος ερωτεύεται την ξαδέρφη του και όταν αυτή τραγικά πεθαίνει από αρρώστια, αυτός επισκέπτεται τον τάφο της και της αφαιρεί 32 δόντια. Με τη σιλικόνη, λοιπόν, αποδόθηκε άριστα το μέγεθος του σκισίματος που απαιτούνταν και ήταν ένα σταθερό υλικό που κατά την διάρκεια του πολύωρου γυρίσματος, η ηθοποιός μιλούσε και έπινε νερό, δεν άρχιζε να ξεκολλάει όπως π.χ. το κερί.

(Ακολουθεί φωτογραφικό υλικό από προσωπική δημιουργία αλλά και από ταινία με άδεια χρήσης)

Εικόνα 3.4.1.

Εφέ Σκισμένου Στόματος Με Χρήση Σιλικόνης για την Ταινία “Βερενίκη” (2019)

Οι εικόνες 3.4.2,3,4 ανήκουν στην ταινία μικρού μήκους που δημιουργήθηκε για τις ανάγκες του Erasmus. Το θέμα της ταινίας ήταν να απεικονιστούν στρατιώτες σε μάχη του 2^{ου} παγκοσμίου πολέμου και των δύο στρατοπέδων ώστε να γίνει αντιληπτό στον θεατή πως οι πρόγονοι μπορεί να ήταν αντίπαλοι στον πόλεμο όμως οι απόγονοι αυτών των στρατιωτών στο τωρινό παρόν είναι φίλοι μέσω του προγράμματος Erasmus. Χρησιμοποιήθηκε σιλικόνη για τις ανάγκες αυτής της ταινίας διότι, ήταν αναγκαία η αντοχή του υλικού-λόγω γυρισμάτων και σε βροχή- και είχε τη μέγιστη απόδοση για αυτό το σενάριο.

Εικόνα 3.4.2.

Εφέ Τραυματισμένου Στρατιώτη Με Χρήση Σιλικόνης για την Ταινία Μικρού Μήκους “From War To Erasmus” (2018)

Εικόνα 3.4.3.

Εφέ Τραυματισμένου Στρατιώτη Με Χρήση Σιλικόνης για την Ταινία Μικρού Μήκους “From War To Erasmus” (2018)

Εικόνα 3.4.4.

Εφέ Τραυματισμένου Στρατιώτη Με Χρήση Σιλικόνης για την Ταινία Μικρού Μήκους "From War To Erasmus" (2018)

Για την ταινία μικρού μήκους “ Πεθαίνοντας_Η Ώρα ” με θέμα μια κοπέλα που δέχεται επίθεση και καταλήγει να αυτοκτονεί, έγινε χρήση σιλικόνης για το εφέ, στο οποίο υπήρχε κοντινό πλάνο, οπότε ήταν αναγκαία η πολύ προσεκτική και λεπτομερής δουλειά.

Εικόνα 3.4.5.

Εφέ Σκισμένου Δέρματος Με Χρήση Σιλικόνης για την Ταινία “Πεθαίνοντας_Η Ώρα” (2019)

Εικόνα 3.4.6.

Εφέ Κομμένης Φλέβας Με Χρήση Σιλικόνης και Τεχνητό Αίμα (Δοκιμαστικό)

Το ειδικό εφέ στην εικόνα 3.4.7. ήταν ένα δοκιμαστικό ταινίας με θέμα ιατρικού περιεχομένου, η οποία δεν δημιουργήθηκε ποτέ, όμως μου δόθηκε η ευκαιρία να πειραματιστώ με την ανατομία της παλάμης και να εξασκηθώ με την σιλικόνη.

Εικόνα 3.4.7.

Εφέ Από Εσωτερική Όψη Τενόντων Με Χρήση Σιλικόνης (Δοκιμαστικό)

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Είναι προφανές ότι η τέχνη του καλλωπισμού και η χρήση υλικών και μειγμάτων ώστε να τονίσει το άτομο τα δυνατά του χαρακτηριστικά, να κρύψει τις ατέλειες του ή απλά επιθυμεί να συμβαδίσει με τα πρότυπα ομορφιάς που επικρατούσαν στην εκάστοτε εποχή, δεν είναι κάτι καινούριο.

Οι αρχαίες ελληνίδες, οι ευγενείς της Ρώμης και οι Αιγύπτειες βασίλισσες ακολουθούσαν πρακτικές και μεθόδους που η γυναίκα του 2020 ακολουθεί επίσης. Τονισμένα μάτια, χείλη, φρύδια και επιδερμίδα υπήρξαν πάντα στο κέντρο της ζωής των γυναικών, αλλά και των ανδρών ορισμένων περιόδων. Τα πρότυπα αλλά και τα διαθέσιμα υλικά μεταλλάσσονταν και εξελίσσονταν διαρκώς, αλλά η περιποίηση δεν είδαμε να απουσιάζει από καμία ιστορική περίοδο, αλλάζοντας απλά πρόσωπο και χαρακτήρα.

Είναι τεράστια τα βήματα που έχουν γίνει στο πέρασμα του χρόνου, και συγκεκριμένα είδαμε πλέον από τη χρήση απλών φυτικών βαφών να περνάμε σε χρήση υλικών όπως σιλικόνης και latex. Το μακιγιάζ αποκτά πλέον επίσημα επιστημονική μεθοδολογία και αλλάζει ριζικά τεράστιες βιομηχανίες όπως αυτή του κινηματογράφου.

Με βάση λοιπόν έρευνα και εμπειρική κρίση, συνεπάγεται το συμπέρασμα ότι το πιο βολικό, ρεαλιστικό και το υλικό που αποδίδει τόσο αντοχή αλλά και ευκολία στην χρήση του είναι η σιλικόνη.

Το μακιγιάζ κινηματογράφου συνεχώς εξελίσσεται, και η χρήση προσθετικών υλικών γίνεται όλο και πιο συχνή κάνοντας την τέχνη του κινηματογράφου πιο ρεαλιστική αποδίδοντας πάντα το όραμα του σκηνοθέτη.

ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Μετά από την εμπειρία μου στον χώρο του κινηματογράφου πάνω στο πλαίσιο του μακιγιάζ, κρίνω σκόπιμο να γίνει περαιτέρω μια μελέτη πάνω σε βασικά ζητήματα όσων αφορά το μακιγιάζ κινηματογράφου και τα προσθετικά υλικά για την κατασκευή ειδικών εφέ. Οι βαφές και τα χρώματα αποτελούν αναπόσπαστο κομμάτι του μακιγιάζ και είναι αναγκαίο να γίνουν μελέτες πάνω στα υλικά τα οποία είναι κατάλληλα για την βαφή του προσθετικού διότι δεν αποδίδονται όλα σωστά στην κάμερα. Για παράδειγμα, στο κερί βάφει σωστά υλικό το οποίο έχει βάση το αλκοόλ, που στην αρχή είναι ρευστό όμως στεγνώνει γρήγορα και δεν απορροφάται από το κερί με αποτέλεσμα η κόλλα από κάτω να μείνει αναλλοίωτη.

Επίσης, σκόπιμο είναι να διεξαχθεί μια μελέτη με σκοπό την αναζήτηση του προσθετικού υλικού που αποτυπώνεται πιο καθαρά και ρεαλιστικά στην κάμερα. Τέλος, πιστεύω ότι θα ήταν χρήσιμο να ερευνηθεί η σχέση ανάμεσα σκηνοθέτη και μακιγιέρ και η μεταξύ τους επικοινωνία.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- ΔΕΡΒΙΣΟΓΛΟΥ, Κ. (2000). ΤΕΧΝΙΚΗ ΠΡΟΣΘΕΤΙΚΩΝ ΥΛΙΚΩΝ. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Τ.Ε.Ι.Θ.
- ΣΑΒΒΙΔΟΥ, Α. (2014). ΜΟΡΦΟΛΟΓΙΑ ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ ΠΡΟΣΩΠΟΥ. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: σοφία.
- Davis, G. & Hall, M. (2008). The Makeup Artist Handbook. New York: Routledge.
- Debreceni, T. (2019). Special Makeup Effects for Stage and Screen , Making and Applying Prosthetics. New York: Focal Press.
- Kehoe, V. (2016). Special Make-Up Effects. New York: Focal Press.
- Richitt, R. (2006). Designing Movie Creatures and Characters, Behind the Scenes with the Movie Masters. New York: Focal Press.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΔΙΠΛΑΕ: <https://images.app.goo.gl/1Cf8PZuAAthojRJF8>

Copyright: <https://images.app.goo.gl/8DrsUChjeSX7MDY76>

Εικόνα Εξωφύλλου: <https://images.app.goo.gl/knQxq7FqA78NdtKQ8>

Εικόνα 1.2.1. <https://images.app.goo.gl/ubzgUjJuBZtjUXZH9>

Εικόνα 1.2.2. <https://images.app.goo.gl/FkNgHwm75xaQLGEn9>

Εικόνα 1.3.1. <https://images.app.goo.gl/sEPwrhhoboGjdejk7>

Εικόνα 1.4.1. <https://images.app.goo.gl/yvxVsBkzKMvfJ93c7>

Εικόνα 1.5.1. <https://images.app.goo.gl/rqfCrQpXnYj9ezXi9>

Εικόνα 1.6.1. <https://images.app.goo.gl/nhi1SpMhpmqXL2fP6>

Εικόνα 1.6.2. <https://images.app.goo.gl/niKiFaCt9KPR294E9>

Εικόνα 1.7.1. <https://images.app.goo.gl/MsbB3DwSPR6QFu4n8>

Εικόνα 1.7.2. <https://images.app.goo.gl/Rfs3AoVzZAbTtFxy7>

Εικόνα 1.8.1. <https://images.app.goo.gl/KzNXG7ETJFNN3iGZ7>

Εικόνα 1.9.1. <https://images.app.goo.gl/D3gU7L5hmuDY7H9X6>

Εικόνα 1.9.2. <https://images.app.goo.gl/5MmN9hWmDBji8u4WA>

Εικόνα 1.9.3. <https://images.app.goo.gl/uZs7tgMUoGDGXQZ18>

Εικόνα 1.9.4. <https://images.app.goo.gl/vCkaTNxzaQCJwpwG6>

Εικόνα 1.9.5. <https://images.app.goo.gl/dpttQ3JeQNe3WDYa7>

Εικόνα 1.9.6. <https://images.app.goo.gl/o2cuVPodtJS1B8Q5A>

Εικόνα 1.9.7. <https://images.app.goo.gl/J8yo3DHADfTUVHoc7>

Εικόνα 1.9.8. <https://images.app.goo.gl/vaA7CL8UZTiwSmjJA>

Εικόνα 1.9.9. <https://images.app.goo.gl/JhujSUA9NcH4bjUK7>

Εικόνα 1.9.10. <https://images.app.goo.gl/TMVsbRb8v1FeoeZy6>

Εικόνα 1.9.11. <https://images.app.goo.gl/QiWZN2WTmDhzRqb98>

Εικόνα 1.9.12. <https://images.app.goo.gl/Bo6E61irSmij2voW8>

Εικόνα 2.1.1. <https://images.app.goo.gl/kLe8Poz1fce2pSr4A>

Εικόνα 2.1.2. <https://images.app.goo.gl/4eE2sB6gYv5zA5Uv6>

Εικόνα 2.1.3. <https://images.app.goo.gl/T6UQwnPUWptJ2SdV8>

Εικόνα 2.1.4. <https://images.app.goo.gl/3yNF1ZhWCVSah4CF7>

Εικόνα 2.1.5. <https://images.app.goo.gl/8NQsgMSKDMM1Bsaw6>

Εικόνα 2.1.6. <https://images.app.goo.gl/TbCjFnbu5EMJ4qvBA>

Εικόνα 2.1.7. <https://images.app.goo.gl/GnwLdHhFioZE5LGt8>